

[Asger Jensen.]

tor. Vi finder, at det er et uheldigt princip at indføre i lovgivningen.

Vi kan — naturligvis, har jeg måske lov at sige — ikke stemme for ændringsforslagene fra socialistisk folkeparti, men anbefaler at stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag. Man vil formodentlig i øvrigt kunne forstå, efter det jeg her har sagt, at det konservative folkeparti ikke vil være i stand til at medvirke til lovforslagets gennemførelse, medmindre vore ændringsforslag bliver vedtaget.

Aage Fogh: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af hele udvalget, nemlig nr. 11, og stemmer imod alle de andre ændringsforslag fra nr. 1 til 10.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen gav udtryk for, at jeg under forhandlingerne havde været forhandlingsvillig, og det takker jeg for. Jeg kan sige tak i lige måde. Det har i det hele taget været glædeligt, at der var stor forhandlingsvilje i udvalget. At det ikke lykkedes at komme til et bredt forlig, beklager jeg, men det gjorde det nu ikke.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede minister, fordi ministeren til betænkningen afgav en bemærkning, som jeg i virkeligheden anser for at være det vigtigste af det, der skete i forbindelse med forhandlingerne. Jeg vil gerne citere, hvad den højtærede minister her siger:

„Arbejds- og socialministeren har på denne baggrund over for udvalget erklæret sig rede til i tilslutning til de nu foreslåede ændringer i arbejdsanvisningsloven at fremskynde en sagkyndig undersøgelse af, om den danske arbejdsanvisningsstruktur, funktioner og virkemidler er tidssvarende.“

Det vil altså sige, at den højtærede socialminister over for udvalget og i overensstemmelse med hele udvalget har givet tilsagn om, at alle problemer, der står i forbindelse med arbejdsanvisningen, vil blive taget op til undersøgelse.

Jeg ville meget gerne have haft en tilføjelse — jeg ved ikke, om vi kan nå at få den endnu — idet jeg kunne ønske, at ministeren gav det

samme tilsagn med hensyn til arbejdsløshedskasserne. Der er jo nemlig ikke spor af tvivl om, at den struktur, arbejdsløshedskasserne har i dag, ikke kan oprettholdes. Det er i høj grad på tide, synes jeg, at arbejdsløshedskassernes folk selv bliver opmærksom på det, så de kan være med til at gennemføre den ændring, der må indføres i den kommende tid. Jeg erkender selvfølgelig, at arbejdsløshedskasserne har gjort overmåde meget godt i den tid, de har eksisteret. De har løst en stor opgave på en smuk måde, men det kan ikke nægtes, at efterhånden som udviklingen skrider frem, er det helt upraktisk at have den opdeling, vi har i dag. Det kan ikke være rimeligt, at arbejdsmændene, der dog vel repræsenterer den dårligst lønnede del af danske arbejdere, skal betale 250-300 kr. om året til deres arbejdsløshedskasse, medens f. eks. de langt mere velhavende smede kan nøjes med at betale en brøkdel heraf. Der må efter mit skøn findes frem til et grundlag, hvor der er mere solidaritet de forskellige kasser imellem. Det kan, så vidt jeg kan se, heller ikke være rimeligt, at vi har den ordening i dag, at man nu tvinger DSBs chauffører til at være medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse; de kunne vel i og for sig med lige så stor ret være medlemmer af smedenes arbejdsløshedskasse, og så slap de et par hundrede kroner billigere.

Her er en lang række spørgsmål, der virkelig er penge i for den enkelte, og som vi må tage op til overvejelse, og jeg ville derfor være glad for, om den højtærede socialminister ville strække sig så vidt, at han ville sige, at ud over at undersøge arbejdsanvisningen ville han også undersøge arbejdsløshedskassernes opbygning og struktur. Jeg tror nemlig ikke, vi klarer det ved at gennemføre de ændringer, som venstre og de konservative foreslår, om, at en kasse må ikke have under 500 medlemmer. Det løser ikke problemet. Vi vil komme af med en halv snes kasser, men så sker der ikke mere. At foreskrive, at socialministeren ikke må skønne over, om der er grund til at oprette en kasse, synes jeg heller ikke løser noget problem. Der skal en dybere undersøgelse til, og den håber jeg vil komme.

Rent principielt vil jeg gerne sige for mit vedkommende, at jeg vil strække mig vidt,